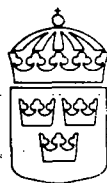

Försvarsutskottets yttrande

1988/89:FöU1y

Hälso- och sjukvården i krig

1988/89
FöU1y

Till socialutskottet

I yttrandet behandlas yrkande 5 i motion 1987/88:Fö207 (fp), vilket försvarsutskottet beslutat att med eget yttrande överlämna till socialutskottet.

Bakgrund

1984 års försvarskommitté konstaterade att det fanns stora brister i beredskapen beträffande hälso- och sjukvården i krig bl.a. på grund av det mycket stora beroendet av importerad förbrukningsmateriel. För att förbättra beredskapen gjordes i samband med 1987 års totalförsvarsbeslut en väsentlig satsning med sikte på att det vid försvarsbeslutsperiodens slut skulle finnas uppbyggda resurser i fråga om försörjningsberedskapen med sjukvårdsförmåigheter så att i varje fall krigsbehoven i huvudsak skulle kunna tillgodoses. Sålunda avsattes på den statliga sidan 500 milj. kr. för ändamålet utöver planeringsramen för det civila totalförsvaret för försvarsbeslutsperioden. Förbättringarna av beredskapen inom sjukvårdsområdet avsågs finansieras genom utförsäljning av beredskapslager inom områden där beredskapen bedömdes vara betydligt större. En stor del av de för beredskapsuppbyggnaden avsedda medlen har efter sådan utförsäljning ställts till förfogande utan att kunna utnyttjas. Försvarsbeslutet innebar att sjukvårdshuvudmännen skulle svara för beredskapsuppbyggnaden med stöd av statliga medel för de i krig tillkommande sjukvårdsbehoven. Förhandlingarna mellan statens förhandlingsråd och Landstingsförbundet har inte lett till sådana resultat att de angelägna beredskapsåtgärderna rörande hälso- och sjukvården i krig har kunnat vidtas i enlighet med intentionerna i försvarsbeslutet.

Motionen

Motionärerna säger sig med nästan bestörtning vara nödsakade konstatera att den förstärkning som riksdagen beslutat om beträffande sjukvården i 1987 års försvarsbeslut – på samma sätt som blev fallet med de satsningar som i 1982 års försvarsbeslut gjordes på området – inte genomförs i rimlig tid.

I motionen erinras om att Landstingsförbundets styrelse i ett brev till regeringen den 14 april 1988 – alltså nästan ett år efter försvarsbeslutet – förklarat att Landstingsförbundet helt vägrar godta riksdagsbeslutet. Ingen

som helst lagring eller andra åtgärder från Landstingsförbundets sida för att förstärka uthålligheten i fråga om förbrukningsmateriel kommer därför att vidtas. 1988/89:FöU1y

Det är i detta läge enligt motionärerna nödvändigt att regeringen redan innevarande riksmöte lägger fram förslag om hur hälso- och sjukvården i krig skall kunna få den förstärkning som angavs i 1987 års totalförsvarsbeslut.

Försvarsutskottet

Utskottet ser det i likhet med motionärerna som allvarligt att genomförandet av de satsningar på försörjningsberedskapen inom hälso- och sjukvården i krig som angavs i 1987 års totalförsvarsbeslut försenats, detta i all synnerhet som det nu endast återstår ett par år av försvarsbeslutsperioden. Situationen på sjukvårdsområdet i krig blev väl belyst vid en utskottsutfrågning i ämnet som den 22 november 1988 anordnades gemensamt av försvars- och socialutskotten. Förseningen synes främst bero på att frågan om fördelningen av kostnaderna för åtgärderna inte kunnat lösas. Ett snabbt undanröjande av detta hinder är enligt försvarsutskottets uppfattning nödvändigt om i varje fall den övervägande delen av den beslutade beredskapsuppbyggnaden skall kunna genomföras inom den nu med ett år förkortade försvarsbeslutsperioden.

Det kan i sammanhanget erinras om att en särskild utredare av regeringen har tillkallats för att med berörda parter klargöra och lägga fast de åtgärder som behövs för att förstärka den civila hälso- och sjukvården i krig vad avser lokaler, utrustning och sjukvårdsmateriel av förbrukningskaraktär. Resultatet av detta utredningsarbete bedöms av försvarministern i proposition 1988/89:100, bilaga 6 (s. 31) få betydelse för ett effektivt utnyttjande av de resurser som avsatts för förbättring av beredskapen i fråga om hälso- och sjukvården i krig.

Försvarsutskottet finner sammanfattningsvis att uppbyggnaden av beredskapen inom hälso- och sjukvården i krig i enlighet med intentionerna i 1987 års totalförsvarsbeslut måste påskyndas. Utskottet räknar med att såvitt ankommer på regeringen effektiva åtgärder vidtas i detta syfte och anser därför inte att ett uttalande av riksdagen i enlighet med motionärernas förslag är erforderligt.

Stockholm den 7 mars 1989

På försvarsutskottets vägnar

Arne Andersson

Närvarande: Arne Andersson i Ljung (m), Roland Brännström (s), Ingvar Björk (s), Kerstin Ekman (fp), Gunhild Bolander (c), Björn Körlof (m), Christer Skoog (s), Sven Lundberg (s), Ivar Virgin (m), Hans Lindblad (fp), Ingvar Karlsson i Bengtsfors (c), Jan Jennehag (vpk), Paul Cizuk (mp), Britt Bohlin (s) och Åke Selberg (s).